

Підсумовуючи вищезазначене, слід відмітити, що фінансова криза являє собою фазу в діяльності підприємства, яка характеризується погіршенням платоспроможності та загрозою банкрутства. Проте, її не слід сприймати як таку, що є лише негативною для підприємства. Проведений аналіз причин виникнення фінансової кризи свідчить про те, що вона може виникнути як через дії самого підприємства, так і через зовнішнє середовище, з яким воно взаємодіє.

Література:

1. Алмашій Я. І. Антикризове фінансове управління підприємством: сутність та механізми реалізації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2015. № 12. С. 66–69.

2. Кірілюк Р. П. Фінансова криза на підприємстві: фактори виникнення та механізм попередження. *Економіка. Управління. Інновації. Серія : Економічні науки*. 2013. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2013_1_24.

3. Лановий В. Анатомія кризи української економіки. *Економічна правда*. URL: <https://www.epravda.com.ua/publications/2015/06/16/546489>.

**Вероніка Голуб, здобувач вищої освіти СВО Бакалавр;
Олексій Томілін, д.е.н., доцент, професор кафедри
Полтавська державна аграрна академія**

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНА СИСТЕМА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ І ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

До сьогоднішнього дня питання щодо фінансово-кредитної системи є вкрай актуальним, хвилює багатьох дослідників та має багато невирішених проблем. Причиною цього є те, що система не в змозі виконати всі завдання, які на неї покладені через свою незавершеність та недосконалість. Тому це затримує процеси її економічного зростання та спускає дійсний сектор до низького рівня.

Протягом всього часу дослідження економіки України, саме фінансово-кредитній системі приділялося досить багато уваги. Про це свідчать багато статей та публікацій, доповідей та припущень. Але с часом з'являлися все нові й нові проблеми, які не давали остаточно сформулювати проблеми та знайти шлях до їх вирішення. Саме це не дає фінансово-кредитній системі можливість нормально функціонувати та розвиватися.

За період незалежності та демократичності в Україні сформувалася дворівнева банківська система (як і в багатьох країнах світу). Вона включає в себе Національний банк України та безліч комерційних банків. Національний банк України є головним банком держави, який здійснює контроль над банківськими операціями, емісію грошей, контроль за обігом грошей та безліч фінансових функцій та операцій. Комерційні банки є багатофункціональними

установами, які беруть на себе роботу за всіма видами кредиту та фінансових операцій.

Загалом, основними етапами, щодо розвитку фінансово-кредитної системи, є покращення, посилення та удосконалення роботи банківських установ. Але, щоб розпочати роботу над удосконаленням та покращенням їх роботи, потрібно виділити основні проблеми, які зупиняють розвиток фінансово-кредитної системи, а саме: висока невідповідність між формами власності та рівнями ефективності діяльності в банківській сфері; незручна територіальна структура, що призводить до великої конкуренції в великих торгівельно-промислових центрах; недостатній захист інтересів клієнтів; функціонує механізм банкрутства; досить мала участь іноземних банків та їх капіталу; незначний розвиток фінансового ринку; зміцнення довіри щодо держаних цінних паперів [1, с. 131-136].

Якщо брати до аналізу саму суть кредитної системи, то доцільно виділити те, що вона має свої певні специфічні властивості та включає в свою структуру банківську систему та систему небанківських кредитних установ. Сутністю кредитної системи є багатоваріантність кредитних відносин між суб'єктами кредитних угод, учасниками яких виступають банки та небанківські фінансово-кредитні інститути (парабанки) [2, с. 104].

Загалом, на роботу та стан банківської системи та фінансово-кредитної системи загалом впливають чисельні фактори – внутрішні, зовнішні, економічні та неекономічні, які призводять до великої кількості проблем. Але немає таких проблем, які не можна було б вирішити. Для цього потрібен лише час та конкретна стратегія вирішення цих проблем. В нашій країні є досить велика кількість професіоналів, які вселяють в нас віру в те, що з часом наша фінансово-кредитна система добре функціонувати на світовому рівні, а банківська система буде повноцінною.

Тому шляхами, які можна вважати основними, щодо вирішення фінансово-кредитної системи є: посилення концентрації банківського капіталу, що становить ядро системи; універсалізація діяльності кредитних установ; зростання ролі держави в організації функціонування всієї кредитної системи; забезпечення стабільності національної грошової одиниці; збереження досягнутої фінансової стабільності; підвищення ефективності функціонування всієї банківської системи; прискорення на цій основі темпів ринкових перетворень у всій економіці і кредитно-грошовій сфері зокрема; розвиток ринку цінних паперів; розширення ролі іноземних банків в Україні [3, с. 27].

Якщо до недавнього часу головним завданням було пом'якшення наслідків глобальної економічної кризи та вихід з неї, то зараз головним принципом фінансової стратегії держави повинно стати вдосконалення та розвиток законодавчої та нормативно-правової бази щодо регулювання діяльності фінансово-кредитної системи.

Отже, фінансово-кредитна система є невід'ємною частиною ринкових відносин і важливим елементом процесу реалізації державної політики. Підсумовуючи сказане можна зробити висновок, що на сучасному етапі

українська фінансово-кредитна система не зовсім відповідає потребам розвитку національної економіки нашої держави, оскільки має ряд проблем, які гальмують її розвиток.

Література:

1. Логінов О. Історія становлення та розвитку платіжних систем України. *Підприємництво, господарство і право*. 2005. № 12. С. 131–136.
2. Томілін О. О., Гаврилова О. А., Демчук Г. С. *Гроші та кредит : навч. посіб.* Полтава : ПОКППТ «Освітаінфоком», 2009. 172 с. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/1648> (дата звернення: 13.10.2020).
3. Щетинін А. І. *Гроші та кредит : підруч. ; вид. 2-ге, перероб. та доп.* Київ : Центр навчальної літератури, 2006. 365 с.

**Ірина Грішненко, здобувач вищої освіти СВО Магістр;
Ольга Скрильнік, здобувач вищої освіти СВО Магістр
Полтавська державна аграрна академія**

ОБОРОТНІ АКТИВИ ПІДПРИЄМСТВА ЯК СКЛАДОВА ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Важливим елементом забезпечення виробничого потенціалу будь-якого підприємства є забезпеченість його засобами виробництва, важливою складовою яких є оборотні активи.

Головним елементом оборотних активів будь-якого підприємства виступають виробничі запаси, дебіторська заборгованість та грошові кошти. Важливе значення оборотних активів полягає в тому, що вони, обслуговуючи та забезпечуючи процес виробництва, впливають як на рівень результативності так і ефективності господарської діяльності.

Дебіторська заборгованість за своїм змістом являє собою грошові кошти, що тимчасово вилучені з підприємства та знаходяться у покупців. Наявність та обсяги такої заборгованості пов'язаний з умовами діяльності підприємствами та його збутовою політикою. За певних умов товаровиробники з метою залучення нових клієнтів йдуть на пом'якшення розрахункових умов, що в свою чергу, призводить до зростання такої заборгованості та зростання рівня ризиковості виробничої та збутової діяльності.

Важливе значення забезпечення ефективної політики управління дебіторською заборгованістю набуває у випадках значних інфляційних очікувань та проявах, оскільки вилучені з обороту грошові кошти підприємства з періодом часу (особливо за високих показників інфляції) втрачають свою купівельну спроможність, що за своїм змістом тотожне зростанню витрат підприємства або збільшенню його збитків. Отже при обранні підприємством стратегії своєї діяльності, слід зважувати як вигоди так і